

Както вече отбелязах, в халдейската магия, според Ленорман, силите на злото се превъплъщават в болести, те са седем на брой и се призовават посредством стихове, поразително приличащи на онези, които продължават да се използват в Италия и в други страни. Според някои автори това е случайно съвпадение или пък се дължи на сходни причини и условия в различните страни.

Това че цялото човечество съвсем естествено превъплъщава болестите, глада, смъртта или нощните страхове в зли духове, е разбираемо, но когато те са класифицирани в едни и същи категории в съвсем различни страни, където се прилагат едни и същи средства за тяхното пропъждане или казано накратко – песни и биене на тъпани; когато установяваме, че заклинанията имат една и съща обща форма и често съдържат едни и същи думи, тогава увереността ни в идентичността на техния произход се потвърждава на всяка крачка. Можем да приемем, че евреите са били във Вавилон и оттам са се пръснали по целия свят, но твърдо отхвърляме възможността някоя друга религиозна или суеверна система да е сторила същото. И с невероятна непоследователност учени, които признават широкомащабната миграция на цели раси в древността, от най-отдалечените краища на Изтока до Западна Европа, отричат легендите и митовете да са дошли с тях или да са се разпространили по подобен начин.

Една от характерните черти на средновековната вещица, заради която тя е бъркана с Царицата на самодивите и с феите изобщо, е, че краде новородени. Това свойство още от древността се приписва на женския демон, на магьосницата или *strega* и днес се среща сред евреите, които вярват в *Benemmerinnen* или вещиците, спохождащи жените при раждане като Лилит. „Евреите прогонват първата жена на Адам, като пишат по стените „Adam chava chuz Lilith“ (Лилит, стой далеч!)“ („*Anthropodemus Plutonicus*“, Йоан Преторий, 1666 г.). Вероятността за древния му произход се извлича от известната формула на богомилите срещу дванайсетте пристъпа или дванайсетте вида треска (Трешевица), която се основава изцяло